Fængselsfunktionæren

FÆNGSELSFORBUNDET

NR 7-8
JULI - AUG
2014

DEBAT OM FÆNGSLERNE PÅ FOLKEMØDET I ALLINGE

SKULDERKLAP FRA FANGERNE "I GØR DET GODT, BETJENTE"

MÆND ER LIGE SÅ UDSATTE I FÆNGSLERNE SOM KVINDER

INDHOLD

4 Otte ud af ti indsatte er glade for samarbejdet med fængselsbetjentene
6 Sexovergreb og vold rammer lige så ofte mænd som kvinder
7 Kvindefængsel eller ej?
9 Jobbytte beriger arbejdslivet
10 Kort nyt
12 Folkemøde: Interessevaretagelse i stor skala
13 Folkemøde: Historier fra indersiden af muren
14 Folkemøde: Vi må nytænke straf
16 Hver tredje værkmester er skåret væk i Sønder Omme
18 Det brænder i Sønderborg Arrest
20 DDRs mønsterfængsel

KÆRE INDSATTE, **TAK FOR TILBAGEMELDINGEN**

Af Kim Østerbye, formand for Fængselsforbundet

Vi tog for en måned siden til Folkemødet på Bornholm med et budskab om det positive arbejde, som fængselsbetjente og værkmestre udfører i fængsler og arresthuse.

Vi fortalte historien om, hvordan det uniformerede personale har flyttet sig langt fra rollen som nøglesvingere. At det i dag ikke er straffuldbyrdelse, som fylder i dagligdagen, men de relationer, som vi skaber med de indsatte. Og at man bør måle vores faglighed på vores evne til at styrke de indsattes sociale normer og færdigheder.

To uger efter Folkemødet blev Kriminalforsorgens brugerundersøgelse offentliggjort.

Det fine billede af vores faglighed, ville unægtelig krakelere, hvis de indsatte havde givet os et negativt skudsmål.

Man kunne for eksempel have forestillet sig, at de indsatte sagde, at betjentene er dårlige til at samarbejde. Det havde udhulet vores budskab en hel del.

Man kunne også have forestillet sig, at de mente, at betjentene kommunikerer dårligt med dem. Det ville heller ikke have støttet vores budskab.

Men undersøgelsen viser heldigvis, at flertallet af indsatte har et positivt syn på fængselsbetjentene. Otte ud af ti indsatte siger for eksempel, at de har en god kontakt med betjentene.

Et klart flertal mener, at fængselsbetjentene tog godt imod dem, den første dag de ankom til Kriminalforsorgen, og de er tilfredse med den måde, som betjentene taler med dem på.

Alt i alt er tre ud af fire indsatte tilfredse med fængselsbetjente og værkmestre. Det er et meget flot resultat, som vi skal være stolte over.

Så selvom det er betjentene, der til hverdag har til opgave at udmønte domstolenes straf og om nødvendigt anvende magt, ser de indsatte os altså på ingen måde som bødler.

Faktisk er de indsatte mere tilfredse med betjentene end med stort set alle andre personalegrupper i Kriminalforsorgen. Vi forstår med andre ord at balancere mellem det hårde og det bløde – imellem straf og resocialisering.

Midt i glædesrusen skal vi selvfølgelig også lære af undersøgelsen. Der er stadig afdelinger, som ikke laver nok relationsarbejde. Det er ikke et valg.

Både klienternes og vores fremtid afhænger af, om vi arbejder bedre sammen. Klienterne fordi det hjælper dem med at forlade den kriminelle løbebane og os, fordi det er den eneste måde, hvorpå vi kan fastholde vores nøglerolle i Kriminalforsorgen.

God sommer!

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby

Tlf. 7255 9976

www.faengselsforbundet.dk

ISSN: 0902-8897
ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:
redaktion@faengselsforbundet.dk senest den 14. i hver måned. Debatindlæg (max 750 ord) sendes med navn, stilling og tjenestested. Send gerne fotos med.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster. De holdninger, der kommer til udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis et udtryk for forbundets holdning. Hvis intet andet er angivet, er materialet skrevet af redaktøren.

Redaktion:
Forbundsformand Kim Østerbye (ansvh.)
Redaktør Søren Gregersen, tlf. 72 55 99 91

Produktion og tryk: PE Offset A/S
Grafisk design: kroyergrafik.dk

Foto: *Nicolai Perjesi, Søren Gregersen, Andreas Graae, Kim Simonsen, HKS Skadestedsfoto, Gedenkstätte Berlin-Hohenschönhausen*

Forsidefoto: *Folkemødet på Bornholm*

BRUGERUNDERSØGELSE

OTTE UD AF TI INDSATTE ER GLADE FOR SAMARBEJDET MED LANDETS FÆNGSELSBETJENTE

Kriminalforsorgen har for første gang gennemført en stor brugerundersøgelse blandt alle indsatte. Resultaterne viser, at flertallet af de indsatte har et positivt indtryk af fængselsbetjentene. Justitsminister Karen Hækkerup (S) er begejstret for den positive respons.

Af Søren Gregersen

"Det er et stort skulderklap til fængselsbetjentene og deres arbejde." Det siger justitsminister Karen Hækkerup om Kriminalforsorgens nye brugerundersøgelse, som alle indsatte har haft mulighed for at svare på.

2.453 indsatte har udfyldt skemaet, og af dem svarer otte ud af ti, at de i høj grad eller nogen grad har en god kontakt med fængselsbetjentene på deres afdeling. Det er altså kun hver femte indsat, som enten har en negativ kontakt eller svarer 'ved ikke' til spørgsmålet.

Det er et tal, som i høj grad glæder ministeren: "Jeg hæfter mig særligt ved, at de indsatte har en positiv oplevelse af personalet – ikke mindst fængselsbetjentene."

Hun peger samtidig på, at de indsatte generelt er positive over for forholdene i fængslerne: "Resultaterne tegner et billede af indsatte, som alt i alt er tilfredse med de rammer, de afsoner under. De indsatte har selvfølgelig nogle kritikpunkter og ønsker, men det ville ærlig talt også overraske mig, hvis de var fuldt ud lykkelige over en tilværelse bag lås og slå," siger Karen Hækkerup.

Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, er også svært tilfreds med undersøgelsens resultater. Han mener, at tallene fjerner enhver tvivl om, at de indsatte ser betjentene som fjender.

"Sådan er det ikke, når man går op ad hinanden i hverdagen. Det er ikke et spørgsmål om dem eller os. Tværtimod viser undersøgelsen, at der er et godt forhold mellem de to grupper. Jeg tror, det hænger sammen med, at betjentenes fokus ikke ligger på straf, men på at hjælpe den enkelte videre," siger han.

Formanden peger på, at fængselsbetjentenes opgaver har ændret sig i forhold til tidligere. Nok går betjentene stadig rundt med nøgler, men i dag er det de relationer, som de skaber med de indsatte, der er det vigtigste.

"Nutidens fængselsbetjente og værkmestre løser komplekse opgaver. Vi hjælper de indsatte med at komme ud af deres stofmisbrug. Vi giver dem meningsfuldt arbejde. Og vi støtter dem i at tage en uddannelse. På den måde har vi en væsentlig del af ansvaret for at resocialisere de indsatte til et liv uden kriminalitet," siger Kim Østerbye.

Også kriminolog Anne Okkels er positiv. Hun kalder det et skønt resultat for betjentene og hæfter sig for eksempel ved den høje tilfredshed blandt indsatte i arresthusene, hvor 79 procent er tilfredse med betjentene.

"Tilfredsheden i arresthusene er bemærkelsesværdig, for det er rigtig hårdt at sidde varetægtsfængslet, især på grund af den usikkerhed, det indebærer," siger hun.

GENERELT POSITIVT BILLEDE

Fuldmægtig Jonas Markus Lindstad har stået for undersøgelsen i Direktoratet for Kriminalforsorgen. Han peger på, at fængselsbetjentene generelt vurderes positivt i undersøgelsen. Det er altså ikke alene på spørgsmål om kontakt, at de indsatte er positive. Det samme gælder, når de bliver spurgt om en lang række andre forhold.

Eksempelvis svarer 64 procent af de indsatte, at fængselsbetjentene tog godt imod dem, da de ankom til arresthuset eller fængslet. Og 69 procent af de indsatte er tilfredse med den måde, fængselsbetjentene taler med de indsatte på.

"Det overordnede billede viser, at forholdet mellem indsatte og fængselsbetjente er positivt. Det tolker vi på baggrund af alle de spørgsmål, som omhandler relationerne mellem de to grupper," siger Jonas Markus Lindstad.

Måske lidt overraskende er der dog færre indsatte, som er tilfredse med den fængselsbetjent, der er deres kontaktperson. Det kan skyldes, at kontaktpersonen har tæt berøring med den indsatte, og dette samarbejde kan slå gnister.

"I nogle situationer skal kontaktpersonen sige fra over for den indsatte. Man kan ikke få lov til alt. Det kan være årsagen til, at vurderingen af kontaktpersonerne er lidt lavere," siger han.

HØJ SVARPROCENT

I alt har 60 procent af alle indsatte svaret på undersøgelsen. Det er en 'ret flot' svarprocent, når man sammenligner med lignende undersøgelser, mener Jonas Markus Lindstad.

"Det vidner om, at de indsatte har taget undersøgelsen alvorligt. Rigtig mange har sat sig ned og udfyldt spørgeskemaet."

Det er en blandet skare af indsatte, som har udfyldt spørgeskemaet. Der er ingen grupper – for eksempel unge, rockere og indvandrere – som har valgt at boykotte undersøgelsen.

Undersøgelsen indeholder også oplysninger om de indsattes forhold til hinanden. Ligesom de indsatte har vurderet kontakten til deres familie, beskæftigelse, fritid og en lang række praktiske forhold.

Undersøgelsen gentages til efteråret.

BETJENTENE SLÅR STORT SET ALLE ANDRE PERSONALEGRUPPER I TILFREDSHED

Ser man bort fra præster og lærere, er fængselsbetjentene den personalegruppe, som scorer højest på spørgsmålet om tilfredshed i brugerundersøgelsen.

I undersøgelsen svarer 75 procent af de indsatte, at de enten er tilfredse eller meget tilfredse med betjentene. Tre ud af fire indsatte vurderer altså betjentene positivt. Tilsvarende er vurderingen af værkmestre høj. De møder tilfredshed fra 74 procent af de indsatte.

Tilfredsheden med sygeplejersker og socialrådgivere er mindre. Henholdsvis 71 og 67 procent af de indsatte er tilfredse med disse personalegrupper.

Og i forhold til lægestanden er vurderingen endnu ringere. Kun 59 procent er tilfredse med lægerne, 53 procent med psykologerne og 50 procent med psykiaterne.

Fængselsbetjentene – som er den eneste personalegruppe, der udmønter magt – er altså mere populære end personalegrupper, som primært har til formål at hjælpe de indsatte.

Kriminolog Anne Birk gætter på, at de indsatte nogle gange bliver skuffede over kontakten med socialrådgivere, psykologer og så videre, fordi de forestiller sig, at de er der for at hjælpe dem. Men forventningerne kan være for høje i forhold til, hvad socialrådgiveren eller psykologen har mulighed for at hjælpe med.

"Rammerne for hvad de kan og må, er ret stramme. Og så er der en god del af deres arbejde, der i virkeligheden handler om at kontrollere den indsatte," siger hun om de andre personalegrupper.

Det er tilsyneladende nemmere for betjentene at balancere mellem at skulle straffe og resocialisere: "Man kan sige, at selvom betjenten skal forene sikkerhed med støtte og motivation, er deres rolle på nogen måder mere klar og ærlig: Alle ved, at betjenten skal udøve magt. Det kan stå mindre klart, når det drejer sig om andre personalegrupper, og det kan forklare, hvorfor tilfredsheden er lavere dér," siger Anne Birk.

Hun tilføjer, at den relative høje utilfredshed med læger og psykiatere også kan hænge sammen med, at det er dem, som bestemmer, om de indsatte kan få receptpligtig medicin eller ej.

ANDEL AF INDSATTE SOM ER TILFREDSE MED PERSONALET

Tre ud af fire indsatte er tilfredse med fængselsbetjentene og værkmestrenes arbejde.

Note: For at gøre personalegrupperne sammenlignelige medtager denne opgørelse alene respondenter, som har svaret på spørgsmålet om tilfredshed; 'ved ikke'- kategorien er fjernet.

Kilde: Kriminalforsorgens brugerundersøgelse.

BRUGERUNDERSØGELSE

SEXOVERGREB OG VOLD RAMMER LIGE SÅ OFTE MÆND SOM KVINDER

At langt flere kvinder end mænd forulempes i fængslerne, er en sandhed med modifikationer. Mænd udsættes nemlig mindst lige så meget for vold, trusler og seksuelle overgreb som kvinder, fremgår det af Kriminalforsorgens brugerundersøgelse.

Af Andreas Graae

Lumre blikke, sjofle tilråb, og berøringer, kys og klap. Det er, hvad hver fjerde kvinde ifølge Kriminalforsorgens nye brugerundersøgelse har været udsat for under afsoningen. Det samme gælder kun otte procent af mændene. Der er altså markant flere kvinder end mænd, som udsættes for sexchikane – hvilket har fyldt meget i diverse medier og i debatten om at oprette et fængsel kun for kvinder.

Hvad der til gengæld ikke har fået opmærksomhed, er, at når man ser på overgreb som vold, mobning, trusler og *seksuelle overgreb,* rammer de en lige så stor eller større andel af mandlige som kvindelige indsatte.

Undersøgelsen slår nemlig fast, at kvinder og mænd udsættes nogenlunde ligeligt for disse overgreb. For eksempel svarer 19 procent af mændene, at de har været udsat for vold – mens det gælder 18 procent af kvinderne. Og 30 procent af mændene siger, at de har være udsat for trusler, hvor det gælder 29 procent af kvinderne.

Og ser man på tallet for seksuelle overgreb, er der endog en klar overvægt af mandlige ofre. Kun tre procent af kvinderne i undersøgelsen oplyser, at de har været udsat for seksuelle overgreb, mens det gælder dobbelt så mange mænd – nemlig seks procent. Denne forskel er dog ikke 'statistisk signifikant', som det hedder på rapportsprog.

KØNSFORSKER: OVERGREB MOD MÆND BØR OGSÅ BELYSES

At mændene er lige så udsatte som kvinderne, bør man også have med, når man diskuterer forholdet mellem de mænd og kvinder, der afsoner i fængslerne. Det mener Brian Hedensted, der er tillidsmand på Statsfængslet i Møgelkær, som huser en af Kriminalforsorgens fire kvindeafdelinger.

"Der er noget, der tyder på, at vold og seksuelle magtovergreb ikke kun er et problem for de kvindelige indsatte. Debatten burde måske derfor i højere grad dreje sig om, hvordan og hvorfor det er blevet sådan? Er vi nok ude blandt fangerne til at skabe gode relationer både mellem dem og mellem dem og os?" siger han.

Det er kønsforsker Ann-Karina Henriksen fra Professionshøjskolen Metropol enig i.

"Hvem udøver volden, mod hvem og hvordan? Det er jo spørgsmål, som undersøgelsen ikke kan svare på. Men undersøgelsen peger på, at der blandt både mandlige og kvindelige indsatte er en række sårbarheder, som kræver mere grundig belysning," siger hun.

KONFLIKTER MELLEM INDSATTE

Risikoen for overfald er mindst lige så stor for mandlige som kvindelige indsatte.

Kilde: Kriminalforsorgens brugerundersøgelse.

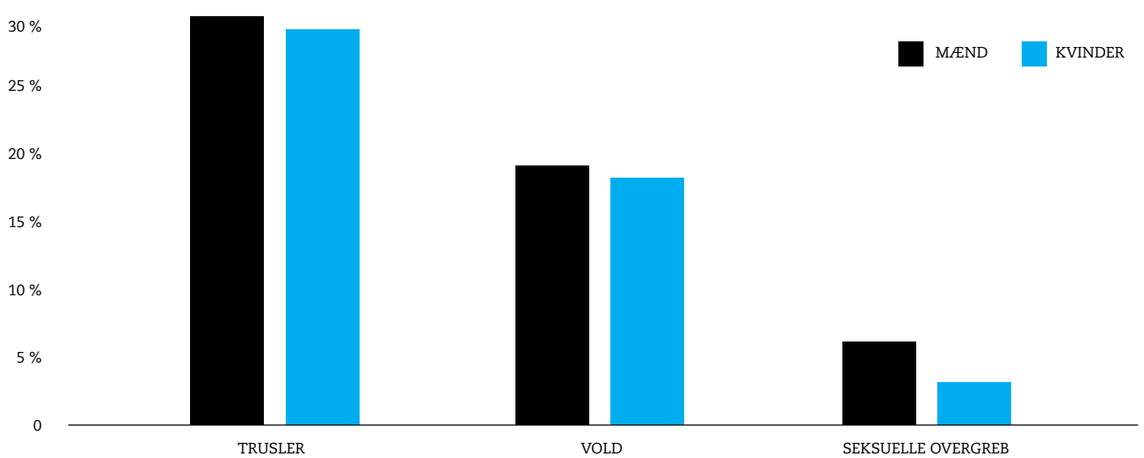

BRUGERUNDERSØGELSE

KVINDEFÆNGSEL ELLER EJ?

Meningerne er delte blandt fængselspersonale, politikere og eksperter i spørgsmålet om, hvorvidt de kvindelige indsatte skal samles i ét fængsel eller ej. Børn, nærhed og normalitet nævnes som de tungtvejende grunde til, at situationen skal overvejes nøje.

Af Andreas Graae

"Det er absolut ikke acceptabelt." Sådan sagde justitsminister Karen Hækkerup (S) sidste måned til flere medier, efter at Kriminalforsorgens brugerundersøgelse kunne afsløre, at hver fjerde kvindelige fange har oplevet seksuelle chikaner fra medindsatte.

Justitsministeren har på den baggrund erklæret sig parat til at oprette et fængsel kun for kvinder. Statsfængslet i Jyderup er allerede nævnt som en mulighed.

Et kvindefængsel vil dog betyde et opgør med det såkaldte normaliseringsprincip – at hverdagen i et fængsel så vidt muligt skal afspejle samfundet uden for murene – hvilket vil sige socialt samvær mellem mænd og kvinder.

Det mener tillidsmand Philip Hollendsted på Statsfængslet i Horserød, der huser en kvindeafdeling.

"Det vil være et kraftig brud på normaliseringsprincippet, hvis man isolerede kvinderne. Der er ofte en langt bedre dynamik, når man blander mænd og kvinder. Når denne her gruppe af kvinder omvendt er samlet i større grupper, så går det tit galt. Det oplever vi gang på gang. Der kommer store spændinger, intriger og klikedannelser," siger han.

Han erkender, at blandingen af mænd og kvinder selvfølgelig altid vil medføre en risiko for chikaner – "men den risiko vil der jo også være ude i det omkringliggende samfund. Så jeg tænker, at man måske gør kvinderne en bjørnetjeneste ved at isolere dem i et unaturligt miljø."

Formanden for Folketingets Retsudvalg, Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), er varm tilhænger af, at mænd og kvinder blandes i så mange sammenhænge som muligt. Hun mener dog, at normalisering også indebærer at give kvinderne bedre beskyttelse mod seksuelle chikaner.

"Når så mange kvinder rapporterer om sexchikane i vores fængsler, må vi gribe ind politisk. Kvinderne kan jo ikke som ude i samfundet bare gå og holde sig ude af det. Derfor bliver det en politisk opgave at sikre den fornødne beskyttelse gennem etablering af et eller flere kvindefængsler," siger hun. →

Fremover skal medarbejderne i Statsfængslet i Jyderup måske alene tage sig af kvindelige indsatte.

→

Retsudvalgsformanden peger desuden på de øvrige fordele ved at etablere et kvindefængsel: "Det giver mulighed for at stoppe sex-chikanen og målrette tilbuddene mod kvinder i en kriminalforsorg, som jo ellers er indrettet efter mænds ønsker og behov. Derfor håber jeg også, at vi skal forhandle om ikke kun en lokalitet eller to, men også om indhold, så vi får fyldt de rette tilbud ind."

MULIGHED FOR MERE KØNSSENSITIV AFSONING

Kønsforsker Ann-Karina Henriksen fra Professionshøjskolen Metropol mener, at det er en god mulighed for kvinder, at de kan vælge køns-opdelt afsoning.

"Et kvindefængsel rummer mulighed for udvikling af en mere kønssensitiv afsoning. Det vil sige, at personalet i højere grad bliver gearet til at forstå og imødekomme kvinders behov og ønsker både i forhold til aktiviteter, behandling og den fysiske indretning af fængslet – for eksempel faciliteter til mindre børns ophold eller besøg."

Hun mener imidlertid, det er afgørende, at det bliver et frit valg for de kvindelige afsonere – altså at de ikke pålægges at afsone i et kvindefængsel.

"Det er formodentlig ikke et tilbud, som alle kvindelige indsatte har behov for eller ønsker, men for nogle kvinder vil det givetvis være en mere tryg afsoningsform. Det vil nok især være den særligt udsatte gruppe af de psykisk sårbare kvinder, som har for vane at indgå i relationer med dominerende mænd eller udveksle seksuelle ydelser for tryghed, husly, med mere."

> Hvis et lille barn skal rejse fra Sønderborg til Midtsjælland for at se sin mor, bliver det både dyrt og besværligt, og det vil gå ud over kontakten mellem dem, siger Brian Hedensted

FRIT VALG ER IKKE ALTID FRIT

Kvindernes nuværende frie valg om enten at afsone på kvinde-afdelinger eller sammen med mænd er dog muligvis ikke altid så frit, som det kunne synes. Det mener lektor Charlotte Mathiassen fra Institut for Uddannelse og Pædagogik under Aarhus Universitet, som i 2011 lavede en undersøgelse af kvinders forhold i fængslerne.

"Man kan sætte spørgsmålstegn ved, om det reelt er et frit valg i dag. Gruppen af kvinder i hvert af de fire fængsler er lille sammen-lignet med gruppen af mænd. Hvis alternativet til kønsblandet afsoning er at sidde med de samme få kvinder dag ud og dag ind, kan det være en af grundene til at vælge det første. Simpelthen fordi nogen ikke kan holde ud at afsone separat – herunder arbejde og dele fritid – med den samme lille gruppe kvinder i lang tid," siger hun.

Hun mener derfor ikke, at man løser problemet alene ved at opdele kønnene. Der skal mere til: "Uanset hvad man gør, er det utroligt vigtigt, at man følger op på, hvad man vil med den her diskussion. Her tænker jeg også på børnene og muligheder for samvær i de familier, hvor det er hensigtsmæssigt – kunne man sætte mere fokus på det? Og kunne man klæde fængselsbetjentene bedre på til at håndtere de problemer, som de særligt udsatte kvinder har socialt, psykisk og sundhedsmæssigt?"

NEDLÆGGELSE AF EKSISTERENDE AFDELINGER

Hvis der oprettes kvindefængsler, vil det indebære at de eksisterende kvindeafdelinger rundt om i landet nedlægges. Men det vil være et ærgerligt tab af viden og erfaringer, mener Brian Hedensted, der er tillidsmand på Statsfængslet i Møgelkær og selv har gået seks år på fængslets kvindeafdeling.

"Jeg kender mange kollegaer, der er glade for at arbejde med den kvindelige gruppe indsatte, og som har tilegnet sig en særlig empati over for dem. Når der for eksempel kommer en kvinde og skal trøstes på en professionel måde, fordi hun er ved at få tvangsfjernet sine børn, så lærer man nogle andre typer relationer end de gængse. Det vil være ærgerligt, hvis de erfaringer går tabt, fordi alle kvinder skal flyttes til ét fængsel," siger han.

Det betyder dog ingenlunde, at man ikke skal gøre noget for at hjælpe de kvinder, som har angivet, at de føler sig chikaneret, understreger han: "Alle indsatte uanset køn skal naturligvis have de bedst mulige forhold. Og kvindelige fanger skal kunne gå i fred for sjofle tilråb og andre chikaner fra mandlige indsatte, så hvis løsningen bliver et kvindefængsel, så er det jo sådan."

Brian Hedensted hæfter sig ved, at de fleste kvinder trods alt ikke udsættes for seksuel chikane. 75 procent af de kvindelige indsatte, svarer 'aldrig' på spørgsmålet i brugerundersøgelsen.

"Det store flertal, som har det fint med at gå sammen med mændene, dem er der ikke så meget fokus på," siger han.

Han håber, politikerne vil slå koldt vand i blodet og overveje mulig-hederne nøje: "Man kunne vælge at skærme kvinderne bedre på de nuværende kvindeafdelinger. For eksempel ved at lave mere opdelt beskæftigelse, fritidsaktiviteter og lignende kun for kvinder, så dem der hellere vil være på en blandet afdeling, stadig har mulighed for det."

Dette har man – som følge af den nuværende flerårsaftale – faktisk allerede gjort på Møgelkær, hvor der er etableret skærmede arbejds-pladser og fritidstilbud kun for kvinder.

LANG REJSE FOR AT BESØGE MOR

Der opstår også et geografisk problem ved at lave ét samlet kvinde-fængsel. Det bryder nemlig i høj grad med det nærhedsprincip, som er en bærende del i den danske fængselsmodel, og som skal sikre, at afsoningen sker i relativ nærhed af bopæl og familie.

Og det vil især gå ud over de mange kvinder med mindre børn, mener Brian Hedensted: "Hvis et lille barn skal rejse fra Sønderborg til Midtsjælland for at se sin mor, så bliver det både dyrt og besværligt, og det vil gå ud over kontakten mellem dem."

Det argument kan Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) godt følge. Hun vil derfor arbejde for at få to kvindefængsler.

"Ministeren lægger op til et kvindefængsel på Sjælland, men det synes jeg er utilstrækkeligt. Vi ved jo godt, at familie og børn får mere end almindeligt svært ved at holde kontakten til kvinderne – og vi forestiller os vel ikke, at en otteårig skal rejse seks timer i tog for at se sin mor? Derfor går SF til forhandlinger om en løsning i både øst og vest," siger hun.

Fra eksperter, politikere og fængselsbetjente lyder der altså vidt forskellige bud på, hvordan kvinderne skal afsone i fremtiden. Nu er det op til politikerne at blive enige.

JOBBYTTE BERIGER ARBEJDSLIVET

Der er mange gevinster ved at bytte job med kollegaer fra andre tjenestesteder. Afveksling og indblik i hvordan man gør andre steder, motiverede fængselsbetjent Jesper Geisler til at skifte fra Arresthuset i Slagelse til Københavns Fængsler for en halvårsperiode.

Af Andreas Graae

Efter 20 års ansættelse i Kriminalforsorgen var foråret 2014 tids-punktet, hvor fængselsbetjent Jesper Geisler havde lyst til en frivillig jobrokering. De tørre facts sagde: 11 år på Københavns Fængsler og efterfølgende ni år i Arresthuset i Slagelse.

Han tog derfor kontakt til sin gamle arbejdsplads, Københavns Fængsler, og spurgte, om de havde kendskab til en, der kunne tænke sig et par måneder eller mere i Arresthuset i Slagelse.

"Fem minutter senere ringede min telefon, og en aftale blev lavet med en kollega fra Københavns Fængsler, der havde mod på at prøve et halvt år i arresten i Slagelse. Så nemt var dét," siger han.

Det administrative blev der taget hånd om af Kriminalforsorgen, Arresthuset i Slagelse og Københavns Fængsler, så nu var det bare at læne sig tilbage og vente på foråret.

EN TRYG OG NEM START

Havde Jesper Geisler følt spor af utryghed ved at skulle starte et nyt sted, blev den hurtigt manet i jorden. Allerede seks uger inden han skulle starte, modtog han en mail med praktiske oplysninger om tjenesteplan og arbejdsopgaver – samt at man ville sætte ham til oplæring den første uge, så han lige kunne nå at falde til.

"Jeg tænkte 'det var alligevel lige godt satans' – så meget overskud på samtlige kedler, der er sket meget på Københavns Fængsler siden sidst."

Da han mødte op på Københavns Fængsler, blev han kun mødt af hjælpsomhed og en positiv indstilling til jobrokeringen: "Der var en enorm interesse og nysgerrighed for, hvordan det mon kan være, at en snart 50-årige gråhåret mandsling tågede rundt som en nystartet betjent på prøve."

DE SIGER, DE BLIVER JOBBERIGET

Netop sårbarheden ved at bytte job er i fokus for afdelingsleder på Københavns Fængsler, Michael Vest, som har stået for jobrokeringen. Han gør meget ud af at vise, hvor nemt og trygt det er at skifte tjenestested for en periode.

"Det er ofte utryghed, som afholder erfarne folk fra at kaste sig ud i jobbytte. De ved, hvad de har, men de ved ikke, hvad de får – og

De to finske fængselsbetjente Ville Pennala (t.v.) og Sami-Pekka Takaluoma var glade for at være på udveksling via den nordiske jobbytteordning i Københavns Fængsler i foråret.

frygter måske, hvordan de bliver modtaget, hvad der sker med deres identitet og autoritet som fængselsbetjente, og så videre," siger han.

Hans erfaring er, at de betjente, som benytter sig af jobbytteordningen, bliver meget glade for det: "De bliver 'jobberiget', det er det ord, de bruger. De har stor gavn af at komme ud og se, hvordan man gør andre steder."

FINSKE BETJENTE PÅ VESTRE FÆNGSEL

Kriminalforsorgen har aftaler med alle de nordiske lande om jobbytte. Blandt andet har Vestre Fængsel haft to finske fængselsbetjente på udveksling i tre måneder. Og det har været en stor succes, siger over-vagtmester på Københavns Fængsler, Heidi Tarp Knudsen.

"Det er gået super godt – og de to finske kollegaer har været meget imponeret over, hvordan vi arbejder. I Finland er indsatte og ansatte langt mere adskilt fra hinanden – de har slet ikke den sociale del, som vi har i Danmark, de agerer mere vagtværn. Så det har været en øjenåbner for dem."

Hun opfordrer derfor alle interesserede kollegaer til at søge jobbytte – uanset om det er i Danmark eller hos vores nordiske naboer. "Her på Den Centrale Afdeling i Københavns Fængsler har vi et team klar til at modtage og oplære kollegaer, der kommer i jobbytte, så trygheden er helt i top."

Jesper Geisler kunne ikke være mere enig. Hans anbefaling til sine kollegaer er: "Hvis man trænger til at få banket den værste slagger af rørene – eller bare har brug for lidt frisk luft – så kan en jobrokering være en rigtig god idé."

KAREN HÆKKERUP VIL HØJNE SIKKERHEDEN I DE ÅBNE FÆNGSLER

Fagbladet omtalte i juni to overfald på fængselsbetjente i det åbne fængsel på Kærshovedgård. De ansattes bekymring for sikkerheden har efterfølgende fået venstrepolitikeren Kristian Pihl Lorentzen til at skrive til justitsminister Karen Hækkerup (S) for at spørge hende, hvordan hun vil forbedre sikkerheden i de åbne fængsler. Justitsministeren bekræfter i et svar til Lorentzen, at der er problemer. Ministeren skriver blandt andet at: "De aktuelle udfordringer med hensyn til sikkerheden i de åbne fængsler har givet anledning til, at direktoratet overvejer, om der kan iværksættes tiltag på det tekniske og personalemæssige område, som vil kunne højne sikkerheden."

MÆND DØMMES HÅRDERE END KVINDER

Selvom en mand og kvinde har begået den samme forbrydelse, risikerer manden i højere grad at ende i fængsel. Det viser tal, som Jyllands-Posten har trukket i Danmarks Statistik.

I 2013 blev 630 kvinder kendt skyldige i at have begået simpel vold, og syv procent af dem blev idømt en ubetinget frihedsstraf. Ud af 4.694 mænd, der samme år blev dømt for samme forbrydelse, fik 24 procent en ubetinget frihedsstraf. Samme tendens viser sig ved indbrud i beboelser, bedrageri, røveri og salg af narkotika. Inden for alle disse kriminalitetsgrupper bliver en højere procentdel af mænd idømt en ubetinget frihedsstraf. Det gælder også, hvis man ser flere år tilbage.

Formand for Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Henrik Stagetorn, er ikke overrasket over den store forskel: "Ligeberettigelsen er ikke sat igennem på dette område. Kvinderne slipper lidt billigere," siger han til avisen.

20 Millioner kroner. Så meget får Københavns Politi ekstra fra Rigspolitiets særlige puljemidler. Pengene skal bruges til at bekæmpe bandekriminalitet i hovedstaden.

REKREATIONSOPHOLD TIL SYGDOMSRAMTE

Hvis du er ramt af sygdom, kan du måske få tilskud til et rekreationsophold. Læs mere på www.sygdomsramteborgere.dk.

ARBEJDSSKADESTYRELSEN GENOPTAGER SAGER

Efter Kammeradvokaten har fundet fejl i Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandling, genoptager styrelsen nu sager om tab af erhvervsevne. Det gælder de sager, hvor der er mistanke om fejl. Det er en god idé at rådføre sig med sin tillids- eller arbejdsmiljørepræsentant, inden man anmoder om at få sin sag genoptaget.

HA OG BANDIDOS FLYTTER SAMMEN

Forholdet mellem Hells Angels og Bandidos er nu så godt, at Kriminalforsorgen er begyndt at flytte Bandidosrockere til Statsfængslet Østjylland. Her rykker de ind i det hus, som huser Hells Angels. Der bliver dog ikke tale om et decideret kollektiv. De to grupper holdes i første omgang på hver deres etage.

JOBBØRS I ARRESTHUSET I KOLDING

Virksomhederne i Kolding bør hjælpe, hvis tidligere fængselsindsatte skal videre i livet efter afsoning. Det mener man i Arresthuset i Kolding, som derfor inviterede lokale virksomheder inden for til et job-arrangement i begyndelsen af juni: "Vi vil gerne fortælle lokale virksomheder om socialt ansvar, og om at tidligere indsatte skal ud og leve et normalt liv," siger arrestforvarer Karsten Vestergaard til Jydske-Vestkysten.

SÆRLIGE AFDELINGER FOR ØSTEUROPÆERE?

Justitsminister Karen Hækkerup har reageret på Fængselsforbundets forslag om at oprette særlige afdelinger for udvisningsdømte østeuropæere. I et svar til retsordfører Peter Skaarup (DF) giver hun udtryk for, at Kriminalforsorgen har taget hånd om problemstillingen. Hun siger, at regeringen forsøger at sende østeuropæerne til afsoning i hjemlandet så hurtigt som muligt, og at der er etableret tre udrejse-afdelinger for udvisningsdømte indsatte.

VOLDSOMME OVERFALD I FIRE FÆNGSLER

De indsatte fortsætter desværre med at overfalde hinanden. Den 11. juni skete der et voldsomt overfald i Statsfængslet i Vridsløselille. To indsatte overfaldt en medfange. Han blev stukket i maven med en tilvirket spids genstand.

Den 16. juni blev en indsat overfaldet i Statsfængslet i Ringe af en medfange. Overfaldet beskrives som 'meget alvorligt' og 'ekstremt groft'. Den kvæstede mand blev fundet i sin celle bevidstløs, blødende ud af munden. Han blev hastet i ambulance til hospitalet i Odense og holdt i koma. Der skete endnu et overfald i det fynske fængsel senere samme uge.

29. juni var den gal i Fængslet Kærshovedgård. Her blev en indsat overfaldet med kniv af medfanger. Også i Statsfængslet på Kragskovhede i Vendsyssel er der problemer. En indsat blev i maj overfaldet og stukket i lysken med en kniv. Han blev bragt i ambulance til Sygehuset i Aalborg og opereret.

PENGE TIL TILLID

Statslige arbejdspladser får nu mulighed for at søge midler til at styrke tillid og samarbejde. Formålet er at udvikle ny viden om, hvordan man kan øge tillid og samarbejde, så det giver værdi for arbejdspladsen. Læs om mulighederne på OAO's hjemmeside.

INTERESSE-VARETAGELSE **I STOR SKALA**

Over 80.000 gæster besøgte Folkemødet på Bornholm i år. Og med mindre de løb, kom de ikke forbi Fængselsforbundets telt uden en pjece og et fagblad, som satte fokus på fængselsbetjentenes faglighed anno 2014.

Af Søren Gregersen

"Her kan du læse mere om de opgaver, vores medlemmer udfører hver dag rundt om i landets fængsler og arresthuse."

Variationer af denne sætning blev gentaget igen og igen foran Fængselsforbundets telt på Folkemødet på Bornholm midt i juni. Forbundet var nemlig taget til solskinsøen med den mission – en gang for alle – at aflive myten om fængselsbetjente som nøgle-svingere.

Til det formål havde forbundet medbragt flere tusinde pjecer om det arbejde, som betjente og værkmestre udfører i fængsler og arresthuse – såvel resocialisering som behandling, beskæftigelse, uddannelse og sikkerhed.

Og for at være sikker på at alle forstod budskabet, medbragte forbundet også et par tusinde eksemplarer af fagbladet i juni, som satte fokus på fremtidens fængselsbetjente.

Forbundet var ikke de eneste, som forsøgte at gøre opmærksom på sig selv under den politiske udgave af Hjallerup Marked. Men Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, mener alligevel, at det har effekt at være med. Han ser deltagelsen som et led i forbundets generelle varetagelse af medlemmernes interesser og påvirkning af det politiske niveau.

"Mødet giver en unik mulighed for at tale til politikere, medier og den brede befolkning samtidigt. Og jeg ved, at det blev bemærket, at fængselsbetjentene var til stede. Statsministeren nævnte os for eksempel direkte i sin åbningstale," siger han.

Forbundsformanden mener, at det er vigtigt at slå et slag for faget: "At fortælle at fængselsbetjente og værkmestre er krum-tappen i Kriminalforsorgen. At det skal blive ved med at være på denne måde. Og at det er noget, vi som forbund kæmper for."

For at skabe opmærksomhed medbragte forbundet forskellige produkter, som produceres af indsatte i fængslerne. Der var især salg i træsko og smykker. Mange gæster tog også imod gratis muleposer syet i Statsfænget i Ringe af bomuldslærreder og papirposer klistret sammen af gamle fagblade i Arresthuset i Tønder.

Forbundet havde desuden alliereret sig med Sune Nørgaard og Kim Winther, som henholdsvis er tidligere bandemedlem og fængselsbetjent i Arresthuset i Ringkøbing. Sammen udgør de Fight Crime-teamet, som har sat sig for at forebygge kriminalitet. De to holdt oplæg i teltet om livet bag murene.

Fredag satte vi fokus på problemerne i fængslerne ved en paneldebat med fem retsordførere: Peter Skaarup (DF), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Trine Bramsen (S), Karsten Lauritzen (V) og Jeppe Mikkelsen (R). De kom hver især med deres bud på, hvad der skal til for at løse problemerne med stigende vold mod fængselspersonalet. Debatten foregik i LO's forsamlingshus på Folkemødet, hvor der var plads og tekniske faciliteter til at gen-nemføre arrangementet. Sune Nørgaard og Kim Winther deltog også ved debatten.

Og endelig – som det fremgår på bagsiden af dette blad – havde forbundet også arrangeret en koncert med fangekoret. De sang foran teltet lørdag eftermiddag. Det var et stort tilløbsstykke.

Forbundets tillidsfolk Heidi Olsen, René Larsen, Bo Sørensen, Allan Kjær og Kim Østerbye samt et par civile medarbejdere tog solskoldede og trætte hjem søndag eftermiddag.

BETJENT OG TIDLIGERE INDSAT FANGEDE PUBLIKUM MED

HISTORIER FRA INDERSIDEN AF MUREN

At kunne fortælle en historie, som på én gang fanger, fastholder og formidler om livet i et fængsel – set fra begge sider af tremmerne. Det var en disciplin, som 'Fight Crime'-konsulenterne Kim Winther og Sune Nørgaard mestrede i Fængsels-forbundets telt på Folkemødet.

Af Andreas Graae

Allinge. Fredag den 13. juni. De er et umage par, som de står der side om side – den ene i uniform, den anden med tatoveringer op og ned ad halsen – alt imens flere og flere nysgerrige i alle aldre klumper sig sammen i forbundets trange telt.

De er 'Fight Crime' – et fasttømret foredragsteam bestående af fængselsbetjent Kim Winther fra Arresthuset i Ringkøbing og den tidligere fange Sune Nørgaard.

Sune Nørgaard har med flere domme tilbragt mere end seks år i danske fængsler og kender om nogen både fængsels- og bande-miljøet indefra.

"Jeg startede som HA-hangaround, men med tiden blev jeg involveret i at starte støttegruppen AK81 op i Århus. Det er ikke ligefrem noget, jeg er stolt af," indleder han.

Det gik dog hverken værre eller bedre, end at han en dag mødte en sød pige med to små piger, der fik hans øjne op for en anden tilværelse: "Jeg fik skyldfølelse, for børnene blev jo bange, når politiet fra tid til anden kom stormende."

Han trådte derfor ud af Hells Angels – og kom i 'bad standing'.

"En dag bliver jeg ringet op med beskeden: 'Vi kommer hjem til dig'. Jeg får dem dog overtalt til, at jeg i stedet kommer til dem. På gaden bliver jeg pludselig skubbet ind i en varevogn, der kører os til et øde sted, hvor vi stopper. Det sidste jeg husker er en masse fødder, der sparker, og at jeg forsøger at dække mit ansigt til," siger han.

Episoden styrker Sune Nørgaard i sin beslutning om at forlade det kriminelle liv. Og en dag ser han et opslag i avisen, der søger statister af den 'autentiske type' til fængselsfilmen 'R'.

Under optagelserne møder han Kim Winther, som han til at begynde med forsøger at undgå – "for det ligger jo dybt i mig, at fængselsbetjente dem skal man ikke have noget at gøre med," siger han.

Langsomt begynder venskabet dog at vokse – og da de to året efter bliver tilbudt at spille med i TV-serien 'Den som dræber', er makkerskabet en realitet.

FIGHT CRIME

Med hver deres sociale baggrund tager fængselsbetjenten Kim Winther og det tidligere bandemedlem Sune Nørgaard rundt i Danmark og holder foredrag om livet i et fængsel, som indsat og som ansat. De fortæller blandt andet om konsekvenserne ved at vælge et liv i den hurtige bane på den forkerte side af loven.

Læs mere på: www.fightcrime.dk

IKKE MANGE SUNER

Det tidligere bandemedlems stærke personlige historie har trukket endnu flere nysgerrige til teltet, og der står nu en rand af folk omkring det. Efter Kim Winther har fortalt lidt mere om, hvilke alsidige og støttende opgaver fængselsbetjente udfører i fængslerne, begynder spørgsmålene at vælte ind. En ung pige retter spørgsmål mod fængselsbetjenten:

"Nu er det vel ikke fordi, der er så mange 'Suner' blandt de indsatte i fængslerne?"

Kim Winther svarer prompte: "Nej, efter 14 år som fængselsbetjent kan jeg vist tælle folk som Sune på én hånd, der er trådt ud af bandemiljøet og sluppet ud på den anden side."

Han tilføjer: "Men jeg tror på, at vi med mere uddannelse og bedre oplysning kan få flere ud af kriminaliteten. Eller endnu bedre: forhindre at de nogensinde kommer ind. Det håber vi, at vi medvirker til ved at rejse rundt med vores historier om livet bag murene."

Efter en sværm af spørgsmål takkede Kim og Sune af for første omgang. Senere på dagen holdt de igen et oplæg ved Fængsels-forbundets debat med retsordførerne – inden de sluttede af med et sidste oplæg tilbage i teltet. Vi takker for deres indsats, som bragte fængselsbetjentenes gode historie i omløb på Folkemødet.

DEBAT:

”VI MÅ NYTÆNKE STRAF

Hvad stiller vi op med fængslerne? Under denne overskrift inviterede Fængselsforbundet fem retsordførere til debat på Folkemødet om fremtidens udfordringer.

Af Andreas Graae

I minutterne op til klokken 14.30 strømmede flere og flere nysgerrige ind i gården bag Allinges gamle posthus – som LO i Folkemødets anledning havde omdøbt til Folkets Hus.

De var kommet for at blive klogere på situationen i landets fængsler. Og for at høre fem retsordførere – Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Peter Skaarup (DF), Trine Bramsen (S), Karsten Lauritzen (V) og Jeppe Mikkelsen (R) – debattere med Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, ved forbundets debatarrangement på Folkemødet.

1. RUNDE

Som ordstyrer for debatten havde forbundet fået LO's kommunikationschef og tidligere analyseredaktør på Danmarks Radio, Kenneth Thue Nielsen, til at lede slagets gang. Han skød første runde af debatten i gang med et bredt spørgsmål til retsordførerne: *Hvad er en intelligent straf?*

Formanden for Folketingets Retsudvalg, Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), fik lov at lægge ud på kort og klar vis: ”Det er på den ene side hensynet til ofrene og på den anden side at sørge for, der kommer færre ofre i fremtiden. Det kræver, at vi nytænker begrebet straf.”

Dansk Folkepartis Peter Skaarup nikkede og gav sin politiske modstander ret i, at vi straffer af hensyn til ofrene og befolkningens retsbevidsthed. I anden række kommer at få folk ud af det miljø, de har været en del af.

Det var De Radikales retsordfører, Jeppe Mikkelsen, ikke helt enig i: ”Jeg mener ikke, at forebyggelse kommer i anden række. Vi skal af med alle de gengangere i fængslerne” – og han tilføjede med et skævt smil – ”også selvom det er med risiko for at gøre jer fængselsbetjente arbejdsløse.”

Socialdemokraternes Trine Bramsen supplerede: ”Formålet med straf er ikke hævn, vi straffer ikke bare for at straffe – vi vil jo allerhelst undgå, at de kriminelle gerninger overhovedet sker.”

Karsten Lauritzen fra Venstre rundede første runde af med de to ord, han forbandt med intelligent straf – 'konsekvens' og 'retfærdighed'.

2. RUNDE

Som optakt til anden runde gik ordstyreren i dybden med hårde fakta fra den aktuelle situation i Kriminalforsorgen: Rekordhøj strafmasse. Dobbelt så højt sygefravær for fængselsbetjente som på det øvrige arbejdsmarked. Fire gange så stor risiko for nedslidning. Et markant forværret volds- og trusselsbillede. Og flere indsatte med bandetilknytning, udenlandsk herkomst og psykiske diagnoser.

På baggrund af disse dystre statistikker spurgte Kenneth Tue Nielsen: *Skal vi blive ved med at drive vores fængsler på samme måde?*

Trine Bramsen var den første til at markere: ”Jeg synes ikke som udgangspunkt, det er en skidt ting, at klientellet er blevet hårdere på grund af alternative strafformer – men de fysiske rammer til at håndtere dem skal selvfølgelig være til stede.”

Karsten Lauritzen drejede fokus over på udlændingeproblemet i fængslerne: ”Det store pres på fængslerne fra udlændinge uden lovligt ophold i Danmark gør, at vi bliver nødt til at indrette Kriminalforsorgen anderledes i fremtiden. Der skal være balance mellem den sociale straf, det er at komme i fængsel, og så den fysiske straf – men det er der ikke for de udlændinge, som kommer fra lande med meget lav levestandard, og som derfor ikke rammes af den sociale straf.”

Det kunne Peter Skaarup kun nikke genkendende til: ”Jeg er helt enig med Karsten i, at fængslerne bør indrettes på en anden måde end tidligere. Vi har hardcore bandefolk, udlændinge og så nogle grupper af mere almindelige indsatte – og de skal ikke blandes med de to første grupper. Vi bør derfor dele de indsatte mere op i fremtiden. Det kunne være ved at lave et visiteringssystem – der adskiller dem, som gerne vil ud af kriminalitet, fra dem, som aldrig kommer til at indgå i et resocialiseringsprogram. Så der er nok at tage fat på – men det kræver nytænkning.”

Karina Lorenzten Dehnhardt tog fat et andet sted – nemlig ved de psykisk syge: ”Det er et kæmpe problem, at så mange har psykiatriske diagnoser i fængslerne. Jeg kigger mod Sverige, hvor man har lavet hele ADHD-afdelinger. Det kunne vi godt lære noget af – for eksempel på Vestre Fængsel, hvor det for nylig kom frem, at ni ud af ti har diagnoser.”

Nu tog forbundsformand Kim Østerbye bladet fra munden: ”Vi er lige nu i gang at implementere en af de mest ambitiøse flerårsaftaler, jeg har set i min tid. Men problemet er, at I politikere med den her aftale både blæser og har mel i munden. I bliver nødt til at vælge side: Vi kan ikke både resocialisere og blive færre ansatte til flere og mere hårdkogte indsatte. Vi bliver overhalet af virkeligheden ude på fængslerne, og det tvinger os til at trække os længere væk fra fangerne, end vi har lyst til. Og det ved vi i hvert fald ikke virker.”

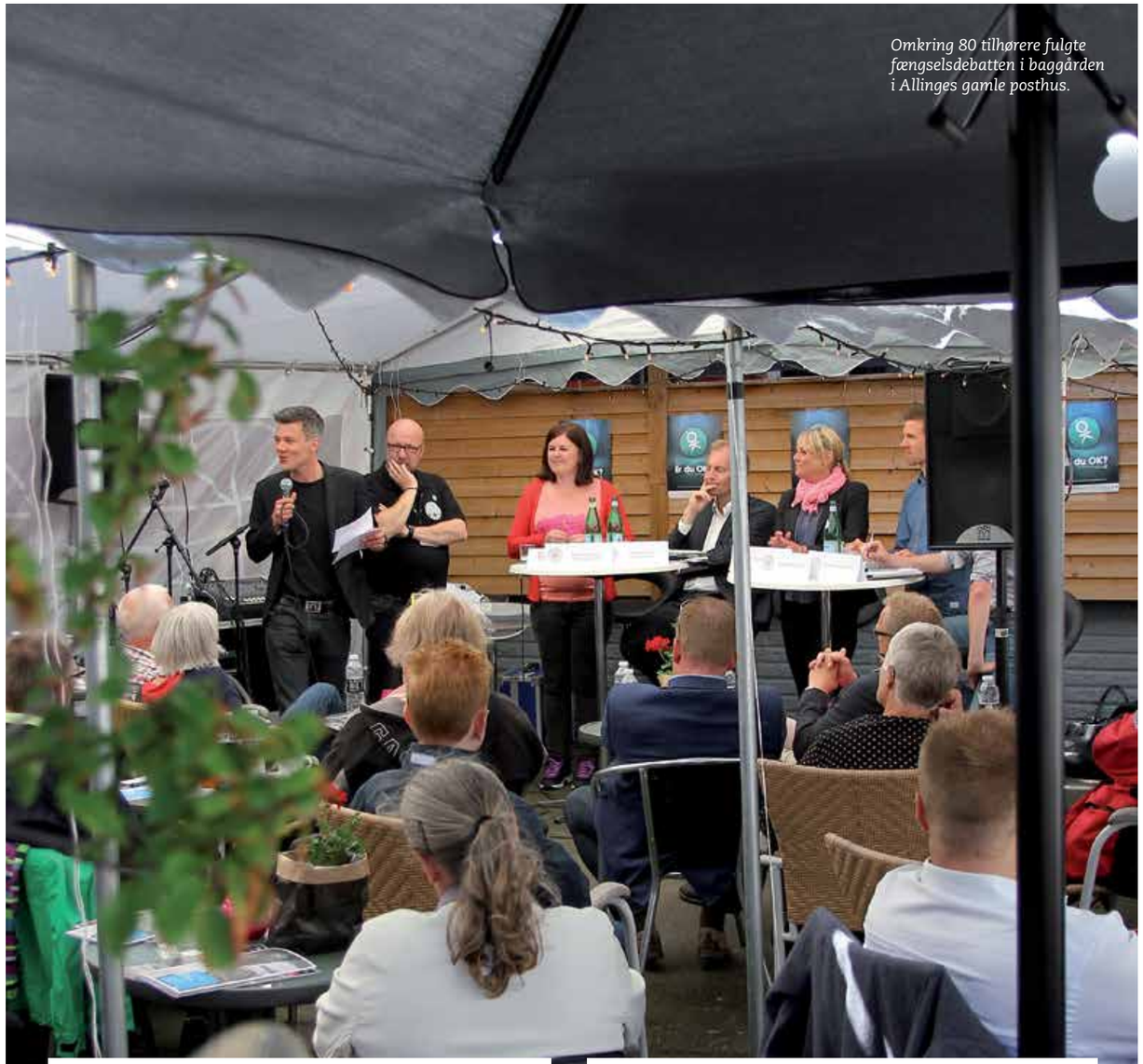

Omkring 80 tilhørere fulgte fængselsdebatten i baggården i Allinges gamle posthus.

3. RUNDE

Den tredje og sidste runde af debatten handlede om den hårde kerne af kriminelle. *Kan vi overhovedet nå dem i dag?*

Det mente Trine Bramsen. I hvert fald til at starte med, hvor hun argumenterede for at tro på det gode i alle mennesker. Men en mulighed, som hun kom ind på, kunne også være at sprede de banderelaterede indsatte mere ud, så de kommer væk fra deres oprindelige miljø i Danmark. ”Måske kunne man sende nogle af dem til Finland? Der ville det nok være sværere for dem at opretholde deres kriminelle fællesskab end hjemme i lille Danmark,” sagde hun.

Venstres og Dansk Folkepartis retsordførere var igen enige. De mente ikke, at den hårde kerne kan nås, og at man derfor spilder ressourcerne på dem.

Karina Lorentzen Dehnhardt opponerede dog mod den holdning: ”Jeg tror ikke på at låse folk inde og smide nøglen væk – se bare på skrækscenariet i de amerikanske fængsler. Vi skal arbejde mere med exit-strategier – men jeg er enig i, at alle ikke skal have samme medicin. Vi skal ikke smøre et tyndt lag resocialisering ud over alle.”

Kim Østerbye støttede straks op om det synspunkt: ”Der rammer I min største bekymring: at vi bruger uforholdsmæssigt mange ressourcer på dem, der ikke vil resocialiseres.”

Hvortil De Radikales Jeppe Mikkelsen sagde: ”Jeg vil gerne slutte med at blotte mig lidt: Jeg vil gerne anerkende, at vi ikke har svaret – men vi skal gøre, hvad vi kan for at forhindre, at nogen når dertil, hvor de er så svære at nå.”

Debatten fortsatte, og da retsordførerne og forbundsformanden var ved at have diskuteret sig møre, havde forbundet arrangeret, at Fight Crime-teamet – ved fængselsbetjent Kim Winther og den tidligere indsatte Sune Nørgaard – gav deres version af, hvordan virkeligheden ser ud i fængslerne.

Det gav anledning til mere debat og refleksion mellem politikerne og Kim Østerbye, om hvad der skal gøres ved problemerne i fængslerne.

Værkmester Tonny Sørensen (tv.) i samtale med en indsat i Statsfængslet ved Sønder Omme.

HVER TREDJE VÆRKMESTER ER SKÅRET VÆK I SØNDER OMME

Antallet af værkmestre er faldet fra 33 til 24 i Statsfængslet ved Sønder Omme på otte år. Den lave bemanding går ud over arbejdsdrift og sikkerhed, lyder kritikken fra medarbejderne.

Af Søren Gregersen

I Statsfænget ved Sønder Omme går indsatte ofte rundt alene på værkstederne. Antallet af værkmestre er beskåret så hårdt, at de i nogle situationer bliver nødt til at være på to værksteder samtidig.

De 24 værkmestre beskæftiger fængslets indsatte i fem beskæftigelsesafdelinger. Værkmestrene har blandt andet ansvaret for kvægbesætningen på cirka 250 limousinekvæg, planteavl og skovdrift på fængslets 962 hektar, et stort varmeværk og et produktionskøkken, som leverer mad til arresthusene vest for Storebælt.

Går man blot otte år tilbage var der 33 værkmestre. Hver tredje værkmester er altså skåret væk.

Værkmestrene er ikke blevet fyret, men fængslet genbesætter ikke deres stillinger ved naturlig afgang. Det er en udvikling, som værkmester Tonny Sørensen ikke er tilfreds med: ”Vi er for få til at klare opgaverne. Mine kollegaer og jeg er frustrerede,” siger han.

Den lave bemanding betyder, at der kun er én værkmester inden for hver faggruppe – som for eksempel smed eller tømrer – hvor der tidligere var to. Derfor er værkmestrene nu selvafløsende. Og er en værkmester syg, på ferie eller på et kursus, skal kollegaerne klare opgaverne.

Er man som Tonny Sørensen murer, skal man for eksempel hjælpe et murersjak samtidig med, at man hjælper andre inden for bygningsvæsenet.

Det kan være stressende, og alene afstandene på fængslet giver problemer. Og når man kun er sammen med de indsatte på deltid, bliver det nemt de interne konflikter mellem de indsatte, som fylder.

”Man har ikke tid til de indsatte. Det er træls. Du er færdig, når du tager hjem. Og ikke bare er du træt. Du tager også hjem med en dårlig samvittighed,” siger Tonny Sørensen.

De indsatte undrer sig også over, hvorfor de skal møde på arbejde 07.30, når der ikke er ansatte til stede. Og i weekenderne må fængslets køer klare sig alene med de indsattes hjælp. Landmanden er ikke til stede til at sikre det faglige niveau. Han holder forståeligt nok fri, så han skal kaldes ind, hvis der er problemer.

Fængselsforbundets afdelingsformand i Sønder Omme, Peter Kempf, er enig i Tonny Sørensens bekymring: ”Værkmestrene er frustrerede på nuværende tidspunkt,” siger han.

FLERÅRSAFTALE

I den seneste politiske aftale om Kriminalforsorgen er der afsat 158 millioner kroner ekstra til uddannelsesindsatsen i landets fængsler. Der skal øget fokus på de indsattes uddannelse- og arbejdsparathed. Det er en opgave, som i høj grad skal løftes af værkmestrene, fremgår det af aftalen.

Tonny Sørensen er enig i denne prioritering, men han mener, det er svært at leve op til de politiske intentioner: ”Det minder mere om opbevaring end uddannelse i vores værksteder,” siger han.

Det er ærgerligt, for de indsatte vil gerne uddanne sig: ”Mange indsatte har aldrig haft et arbejde. Nogen af dem ved ikke engang, hvordan man bruger en spade. Vi prøver at motivere dem og viser dem, hvor sjovt det kan være at mestre et fag. Jeg kan mærke, at det er noget, som de tænder på,” siger værkmesteren.

ANSÆTTELSESSTOP

Inspektør Anne Marie Heckscher bekræfter, at der i øjeblikket er ansættelsesstop i fængslet. Et stop som gælder alle personalegrupper. Det skyldes, at fængslet har været udsat for en betydelig besparelse, som skal hentes ind på budgettet. Den dårlige økonomi forværres også af, at fængslet har fået en bøde fra direktoratet på 500.000 kroner, fordi sygefraværet har været for højt.

Hun henviser desuden til, at Kriminalforsorgens rejsehold mente, at fængslet havde tre værkmestre for meget i forhold til landsgennemsnittet.

”Vi har fået besked om, at vi er for godt bemandet. Vi har ellers forsøgt at forklare vores normering. For eksempel at der er store afstande mellem værkstederne. Vi har kæmpet en brav kamp for vores sag, men vi har ikke fået medhold i vores indvendinger,” siger Anne Marie Heckscher, som oplyser, at fængslet har oprettet en modtagelsesafdeling og opnormeret på skolen – og at værkmestrene derfor tager sig af mange færre indsatte i dag.

Men er det sikkerhedsmæssigt forsvarligt at overlade værksteder til de indsatte uden overvågning? ”Ja, det er min vurdering. Det er ikke realistisk altid at overvåge de indsatte i et åbent fængsel,” siger inspektøren.

Har værkmestrene tilstrækkelig tid til at løfte deres uddannelsesopgaver? ”Ja, de har den tid, som der skal bruges, og de har modtaget den uddannelse, der gør kompetenceudvikling af de indsatte mulig, men vi vil gerne se mere entusiasme fra deres side i forhold til at sætte uddannelsesforløb i gang. Det vil vi gerne hjælpe dem med,” siger hun.

”DET BRÆNDER I SØNDERBORG ARREST

Arresthuset i Sønderborg har indført sygehusstriber. Pile på gulvet gør det nemt at finde ud af, hvor alarmen går. Sønderborg Brandvæsen har afprøvet systemet ved en stor øvelse, hvor arrestforvareren spillede bevidstløs fange.

Af Søren Gregersen

Arresthuset i Sønderborg blev bygget i tysk tid under Kejser Wilhelm. Den fire etagers høje bygning er derfor næsten lige så kringelkroget som gotiske bogstaver.

Det måtte politiet sande, da der blev holdt øvelse for et par år siden. Selvom politistationen kun ligger 200 meter fra arresthuset, tog det 23 minutter, før politiet fandt ud af, hvor den kollega som var i knibe, befandt sig.

Det måtte kunne gøres bedre. Derfor indførte arresthuset sidste år sygehusstriber på gulvet. Det vil sige farvede pile, som fører en ikke-stedkendt person fra A til B. I arresthuset er det dog ikke røntgenafdelingen, som pilene fører frem til, men arresthusets 26 celler.

De fire etager har simpelthen fået en farvekode hver. Følger man gul pil, ender man i stuen. Grøn på anden sal. Blå tredje sal. Og rød fjerde sal.

”Det er ikke til at tage fejl af,” siger arresthusets arbejdsmiljørepræsentant Jacob Nordstrøm. Han har kontaktet fagbladet for at fortælle om systemet til andre. For som han siger, ’er der ikke grund til at opfinde den dybe tallerken to gange.’

Farvekoderne går igen på beredskabsplanen. Når politi eller brandvæsen ankommer i en kritisk situation, vil de derfor hurtigt kunne danne sig overblik over arresthuset. Det er vigtigt, for det er ikke sikkert, at personalet står klar til at tage imod beredskabsfolkene, når alarmen går. I aften- og nattetimer er der kun to betjente på vagt. De kan derfor være optaget andre steder. Måske er de i gang med at hjælpe en kollega i nød eller evakuere indsatte.

ØVELSE

Det nye stribesystem er blevet afprøvet. Det skete ved en stor øvelse med Sønderborgs Brandvæsen. En øvelse som hverken brandvæsen eller arrestens ansatte på forhånd var orienteret om.

”Vi indkaldte den operative leder fra Sønderborg Politi og den uddannelsesansvarlige fra Sønderborg Brandvæsen til et møde. Her aftalte vi alle detaljer og holdt det derefter for os selv,” siger Jacob Nordstrøm.

Blandt andet lånte arresthuset en røgkanon, så øvelsen kunne blive så realistisk som muligt. For at undgå panik aftalte man at orientere de indsatte en time før øvelsens start. Under øvelsen skulle de være låst inde i cellerne, da politiet ikke havde mandskab til at bistå ved en evakuering.

DET BRÆNDER

En aften nogle uger senere ringer Jacob Nordstrøm til 112 med ordene: ”Det brænder i Sønderborg Arrest”.

Fire minutter senere ankommer indsatsledere fra både politi og brandvæsen. Med vilje er der ikke personale til at lukke dem ind. De må selv få nøglen ud af nøgleboksen og finde beredskabsplanen.

Det tager et minut, og indenfor venter Jacob Nordstrøm. Han fortæller dem, at der er tale om en øvelse, og at der savnes en person i celle 16. Det er faktisk arrestforvarer Per Schultz, som i dagens anledning spiller offer.

To minutter senere ankommer brandbilerne. Holdlederne bliver briefet og sender hurtigt røgdykkere ind. Røgen er på dette tidspunkt så tæt på første og anden sal, at man ikke kan se en hånd for sig.

Røgdykkerne kravler derfor gennem arresthuset og følger pilene på gulvet. De finder frem til celle 16, hvor arrestforvareren simulerer bevidstløs.

Seksten minutter efter alarmopkaldet er arrestforvareren reddet ud og modtager førstehjælp på fortovet foran arresthuset.

Brandvæsenet opstiller herefter ventilatorer, som presser røgen ud af vinduerne. Klokken 21 er røgen ude, og øvelsen slutter for de 50 involverede. I alt er der gået 30 minutter.

YDERST TILFREDS

Både politi og brandvæsen var ifølge Jacob Nordstrøm yderst tilfredse med afviklingen og de nye pile på gulvet.

”Uden dem havde de nok stadig gået rundt og ledt efter Per på celle 16,” griner Jakob Nordstrøm.

Han anbefaler, at andre institutioner indfører systemet: ”For det er en billig løsning, som styrker sikkerheden væsentligt.”

Og det er en god idé at gennemføre øvelser: ”Det gav politi og brandfolk kendskab til arrestens indretning,” siger han.

20:30
Opkald til 112:
”Det brænder i arresten”.

20:34
Indsatsledere fra politi og brandvæsen ankommer.

20:37
Brandbiler ankommer og briefes om situationen.

20:38
Røgdykkere sendes op til celle 16.

20:46
Den bevidstløse person er reddet ud og får førstehjælp.

21:00
Øvelsen afblæses.
Alle er reddet.

DDRs MØNSTER-FÆNGSEL

Stasi-fængslet Hohenschönhausen står tilbage som et ubehagelig monument over DDR-regimet.

Af Peter Kyhl Olesen

Der ligger stabler af George Orwells berømte roman 1984 i det tidligere Stasi-fængsel i Berlinerbydelen Hohenschönhausen. Det er nok ikke tilfældigt. Romanen er en barsk og bevægende beskrivelse af, hvordan et totalitært regime har en massiv magt over alt og alle – og hvor overvågning er en vigtig brik i denne magtanvendelse.

I dag eksisterer den totalitære DDR-stat som bekendt ikke længere. I stedet har tyskerne indrettet et museum i fængslet.

Når du har købt billet i velkomstcentret og træder ud i fængselsgården, fanges dit blik af fire kontroltårne, enorme bygninger med tremmer for vinduerne og pigtråd på de omkransende fængselsmure.

I perioden fra 1951 til 1990 blev politiske modstandere af DDR-styret indespærret her i Stasis varetægt. Hohenschönhausen er på alle måder et 'mønstereksempel' på et fængsel fra DDR-tiden. Fængslet lå i et beskyttet militært område, der var helt og aldeles lukket for den omgivende verden.

STRESS SOM MAGTMIDDEL

Under den guidede tur fokuseres der i høj grad på fangernes vilkår. De var udsat for meget strenge regler; de måtte ikke tale i cellerne eller møde andre fanger på gangene. De skulle sove på ryggen med begge hænder over tæppet. Der blev tændt lys flere gange i timen for at se, om reglerne blev overholdt, og hvis ikke blev den pågældende fange beordret til at makke ret. Ligeledes måtte de i dagtimerne kun stå eller gå i deres celler, og det var forbudt at ligge, sidde, tale, læse og synge. Fanger der ikke adlød, blev smidt i en kulsort gummicelle.

Fangernes tid gik helt og holdent med at vente på at komme til forhør. Det kunne ske på hvert tidspunkt af døgnet, og et forhør kunne vare alt fra fem minutter til fem timer. Fysisk vold under indespærring og forhør var officielt forbudt fra 1955. Fysisk tortur blev herefter til psykisk tortur. I en så høj grad at det knækkede en masse mennesker.

Den guidede tur ender i et af forhørslokalerne på fjerde etage. Guiden fortæller om den forhørsteknik, der blev benyttet. Der var til hver en fange tilknyttet flere forhørsledere.

ÅBNINGSSCENE I DE ANDRES LIV

'Berlin - Hohenschönhausen' står der på filmlærredet i åbningsscenen i den prisvindende film om DDR-tiden, 'Das Leben der Anderen' (De andres liv) fra 2006. Her forhører hovedpersonen, Stasi-officeren Gerd Wiesler, en mand, der er mistænkt for at hjælpe en ven til Vesten. Optagelsen er dog ikke fra fængslet, da man fra ledelsens side ikke ønskede at gøre Wiesler til en helt.

Den første forhørsleder skreg af fangen og stillede de samme spørgsmål gang på gang for at få tilståelse. Bagefter kom en anden forhørsleder ind. Han var meget mere høflig. Han tilbød fangen basale ting som en kop kaffe, og at han eller hun fik lov til at sidde ned og måske skrive brev til sin familie. Dermed blev der etableret et 'bånd' mellem fangen og forhørslederen, og denne følelse af fortrolighed bevirkede, at fangen var mere tilbøjelig til at 'spytte ud'.

SOCIALISTISK OVERBEVISNING

Modsat i min artikel fra Crumlin Road Gaol i Belfast (som blev bragt i fagbladet i juni 2013), hvor det var fangevogteren Roy, der viste rundt, er det tidligere fanger, der er guider i Stasi-fængslet. Det er derfor af gode grunde deres historie, der fylder mest. Der hersker stadig en gevaldig harme over de tidligere Stasi-folk i det tidligere DDR.

Fængslets pressemedarbejder André Kockisch fortalte mig dog lidt efter den guidede tur om fængslets ansatte. Først og fremmest var det ikke muligt at ansøge om jobs i Hohenschönhausen-fængslet. Stasi udvalgte selv deres kommende folk, mens de stadig var i skole.

Hovedkriteriet var en stærk socialistisk overbevisning, og ofte at andre familiemedlemmer allerede arbejdede i Stasi. Der måtte ej heller være nogle mistænkelige venskaber eller familierelationer til Vesttyskland. Inden de startede deres karriere, blev de kommende fængselsfolk sendt på et specielt Stasi-universitet i Potsdam, hvor de lærte om psykologiske metoder og teknikker.

KUN TO HAR FÅET EN DOM

Både fangevogterne og forhørslederne var officielle Stasi-ansatte, og de var meget bedre betalte end andre, der tjente DDR. Der var både mandlige og kvindelige fængselsansatte, men kun mandlige forhørsledere. Og på samme måde som de var opdraget til at spionere og skabe utryghed blandt fangerne, spionerede og skabte de også utryghed blandt hinanden.

Efter fængslet lukkede blev mange af de ansatte arbejdsløse, fordi Stasi blev nedlagt. I dag arbejder mange af dem i sikkerheds- og forsikringsbranchen eller som psykologer. Kun to ud af disse tusinde af ansatte har været igennem en retssag og har efterfølgende fået en betinget dom.

ET BESØG DER GØR INDTRYK

Det siger sig selv, at det tidligere fængsel ikke lige er det rette motiv til et feriepostkort. Det er svært andet end at blive en smule tungsindig, når der traskes tilbage mod den nærliggende Ubahn.

På denne tur tårner der sig for øvrigt triste og trøsteløse DDR-lejekaserner op. End ikke på en sommerdag, ser det ud til, at solen vil komme til at skinne her. Ironisk nok ligger fængslet i Freienwalder Straße.

GODE SCORES OG AFBRÆNDT BANE I HORSENS GOLFKLUB

En skøn forårsdag i maj var alle Kriminalforsorgens golfspillere sat i stævne i Horsens Golfklub, da Krifo afholdt landsstævne i golf.

Af Rasmus Steiniche, Krifo.

Datoen var den 26. maj, solen skinnede fra en klar himmel og vinden gav ikke mange pust fra sig. Horsens Golfklub kunne byde alle vor personaleforeningers golfspillere velkommen til en bane, der stod skarpt. I år havde 84 medlemmer valgt at lægge vejen forbi Horsens. Det fremmøde gør dette landsstævne under Krifo til det andet største i foreningens stævneregi.

Klokken 10:30 sørgede Horsens Golfklub for, at vores 'gunstart' i bogstavelig forstand blev skudt i gang. De næste fire timer skulle der øves, læres og spilles lidt for de helt nye. De lidt mere øvede spillere – uden DGU-kort – fik deres sag for på en dejlig par 3-bane. A- og B-rækken blev sendt af sted på en bane, der stod med fine friske greens, gode fairways og en rough, der ikke tilgav mange fejl.

Godt fire timer senere begyndte mange trætte, men umiddelbart tilfredse, golfspillere at samles tilbage på klubbens terrasse ved restauranten. Der var mange gode scores i mellem, enkelte der havde brændt banen af og naturligvis nogle, der bare syntes, det var en hyggelig dag. Det svære hul 9 i par 5 var afsat til konkurrencen om længste drive, hvilket Tommy Larsen noterede sig for først. Han måtte dog se sig drivet ud af Jesper Jensen. Par 3 hullet 11 var sat til konkurrence om nærmeste flag. Her gjorde Nikolaj Hviid sig positivt bemærket med et godt slag. Også han måtte dog se sig overgået, denne gang af arrangør og hjemmebanespiller Morten Frederiksen.

For D-rækken var der ud over en konkurrence over 9 huller i S tableford af Horsens GK Golfpro arrangeret en putte-konkurrence, som Michael H. Andersen vandt i 16 slag. Førstnævnte konkurrence blev vundet af Thomas Olesen. C-rækken blev afgjort over 18 hullers Stableford, vundet af Nils Andersen med 35 point. Det skal her nævnes, at andenpladsen ligeledes blev vundet med 35 point, men Kai Larsen spillede ikke de sidste ni huller så godt som Nils, hvilket derfor afgjorde placeringerne.

På en stor bane blev det også i B-rækken en forholdsvis tæt dyst for dem med DGU-kort. Sejren gik til Lars Rafn Jensen med en flot score på 42 point. Andenpladsen blev vundet med 40 point af Jørn Wagner Poulsen og Jacob Hedelund tog tredjepladsen.

Den sidste række – A-rækken – spillede slagspil og blev afgjort af Krifos forbundsmester. Også her var der dog tæt løb. I 73 slag og én over par gik bronzen til Kenneth Råbjerg. Et slag bedre og en runde i par gjorde, at sølvet gik til Gitte Østergaard Hansen. Årets golfforbundsmester gik en fornem runde i to under par og blev vundet af Jesper Klinge. Krifo ønsker jer alle et stort tillykke.

TILFREDSE OG MÆTTE GOLFSPILLERE

Afslutningen i Horsens var vanen tro en stor og dejlig bespisning. Det var sultne spillere, der gik til den gode mad. Nogle vil sikkert undre sig over, at jeg ikke har inkluderet årets holdkonkurrence her. Ganske enkelt gik der ged i den, grundet sene tilmeldinger, heraf organisatorisk rod og derfor fejl fra undertegnedes side. Det gør vi bedre til næste år.

Alt i alt var det generelt tilfredse deltagere, der forlod Horsens Golfklub. Klubben skal have stor ros for et vellykket arrangement. Det skal ligeså Morten Frederiksen, som havde meldt sig som arrangør for Krifo. Godt arbejde!

Næste år vil vi igen afvikle et todagesstævne, som det er sket over de sidste par år. Det bliver denne gang i Korsør og vil igen ligge i maj. Vi håber naturligvis fra Krifo, at I alle igen vil deltage i dette arrangement. Hold øje med Krifos nye hjemmeside senere i år for datoer, så I kan afsætte et par dage i god tid til dette fantastiske spil.

Tak for denne gang og på gensyn næste år.

84 Krifo-medlemmer deltog i stævnet i Horsens Golfklub.

MINDEORD FOR INSPEKTØR **JØRGEN BANG**

Fredag den 6. juni 2014 lagde der sig en meget mørk sky henover Statsfængslet Østjylland. Vi fik meddelelse om, at vor inspektør Jørgen Bang var afgået ved døden på en ferie til Malta.

Jørgen Bang var afholdt af personalet på Østjylland. Ingen gik nogensinde forgæves til hans dør, hvis man trængte til et råd eller trængte til hjælp med et problem.

Vi vil huske Jørgen Bang som et meget sympatisk menneske og som den inspektør, der sammen med personalet fik sparekravet fra arbejdsgruppen for optimal postbesættelse nedsat fra næsten 30 millioner til 10 millioner kroner i Statsfængslet Østjylland.

Jørgen Bang deltog altid i fængslets julefrokoster og andre fester og elskede det.

Vore tanker går til hans pårørende.
Æret være hans minde.

Formand Carsten Aagaard
Fængselsforbundet Østjylland

FÆNGSELSBETJENT **JENS HERTZ ANDERSEN** GÅR PÅ PENSION DEN 31. JULI 2014

Når man skal skrive et par ord om Jens, kan det være svært at finde ud af, hvor man skal starte, og hvor man skal slutte.

Jens har til alle tider været et ekstremt pligtopfyldende og korrekt menneske. Han accepterer hverken slendrian eller middelmådighed – hverken fra sine kollegaer eller fra en højere myndighed. Hvis Jens bliver pålagt en opgave, forventer han, at den er velfunderet og i tråd med gældende regler. Han vil simpelthen ikke finde sig i, at han selv eller arbejdspladsen skal bruges som skraldespand for andres problemer eller uigennemtænkte løsninger. Dette meddeler han klart og tydelig til rette vedkommende. Det være sig en insisterende jurist, som kommer tilfældigt forbi, og ikke har bestilt tid til sin klient, eller et pizzabud, der tror, han ved bedre end Jens. Det han forventer af sig selv, forventer han også fra andre.

Til personalemøde eller i andre fora, hvor beslutninger eller udfordringer skal diskuteres, kan man efter en rum tid, hvor der går for meget hønsegård i den, ane en stille hovedrysten fra Jens. Når han så endelig åbner munden, er det guldkorn, som kommer fra ham, og essensen er som oftest: 'følg nu de regler, vi selv har været med til at vedtage.' Hvor svært kan det være?

Jens er ikke blot stålfast og konsekvent, han er også meget tryg at gå sammen med på en vagt. Hvis der er optræk til ballade, eller indsatte puster sig op, kan man være 100 procent sikker på opbakning fra Jens. Han stiller sig aldrig bagerst i køen i tilfælde af uro. Jens ved du, hvor du har. Altid. Loyal ud til fingerspidserne. Hvis han mener noget andet, eller en situation skulle håndteres anderledes, er han altid god for en ærlig mening.

Jens er ikke kun vellidt i arresthuset, men også udenfor. Han har arrangeret studieture et utal af gange og kender de europæiske landeveje som sin egen baglomme. Han har i mange år været brugt som chauffør for FI og sætter en ære i at betjene rejsende kollegaer med historier og anekdoter fra ind- og udland. Hans kendskab til slotte, kroer og godser er stor og meget berigende at lytte til. Hvis snakken går på en tilfældig flække i for eksempel Sønderjylland, har Jens næsten altid et forslag til en forlænget weekend på en kro eller lign.

Jens sætter naturligvis familien særligt højt. Hans altoverskyggende interesse (ud over tyske luksusturistbusser af mærket Mercedes) er hustruen Ingelise og børnebørnene.

Kære Jens – lige om lidt er din tid i Kriminalforsorgen slut. Du har knoklet og kæmpet for dine holdninger og ideer. De har måske ikke altid slået an, men det rører dig ikke en tøddel. Du er blevet rundere i kanten, og tingene er ikke længere så sort-hvide, som de var engang. Det er en kæmpe kvalitet at kunne give og tage – og det kan du.

Vi takker dig for de gode år, vi har haft sammen med dig i Holbæk. Vi har alle givet og taget lidt fra samme hylde – og hvis jeg skal sige det lidt fortroligt mellem os to, så havde du en pointe i det meste du sagde. Dine ord har jeg taget til mig, både de positive men også de negative, for de kom lige fra hjertet. Tak for det. Du har haft et langt arbejdsliv både i og uden for Kriminalforsorgen, og alle dine kollegaer i arresthuset ønsker dig et lang og lykkeligt otium. Det er dig vel forundt.

På personalets vegne, Sten Andersen, Arresthuset i Holbæk.

UDDYBNING

I medlemsbladet i juni 2014 bliver jeg citeret for at sige: "Vi har fået påbud fra Arbejdstilsynet om det psykiske arbejdsmiljø. Vi har haft problemer siden overfaldet på en fængselsbetjent. De problemer synes jeg ikke, at der bliver taget hånd om." Jeg nåede dog ikke at uddybe min holdning i interviewet. Det, der var min pointe, var, at siden vi havde et overfald på en fængselsbetjent, har vi i arbejdsmiljøorganisationen haft, og har stadig, fokus på alenearbejde og det psykiske arbejdsmiljø, men i praksis kunne der gøres mere for at passe på hinanden, hvis vi ikke var skåret så langt ind til benet i det uniformerede personale, som vi er.

Arbejdsmiljørepræsentant Mogens Højstrand
Statsfængslet i Ringe

SORTERET MAGASINPOST

POST
PP DANMARK

★★★★★

FEM STJERNER TIL FANGEKORET

Af Søren Gregersen

"Er de gode?" spurgte en ung mand ved vores telt på Folkemødet en halv time før koncerten med fangekortet. "Ja, det kan du tro," bedyrede vi.

"Men kan de også synge?" spurgte han. "Joo," sagde vi, men lød nok ikke helt overbeviste.

Manden sagde tak og gik hen til fangekoret, som var ved at samle sig inde i teltet. Han sang altså selv med i koret og havde lige taget røven på os.

En time senere da koncerten var veloverstået, måtte vi sande, at der ikke var grund til at bekymre sig om Fangekorets kunstneriske kvaliteter.

For da først sangernes røst rejste sig over teltpladsen – op imod den blå himmel over Bornholm – var det med en overraskende skønhed. De dybe mandlige stemmer, som kun blev ledsaget af et klaver, passede fortrinligt til den støvede teltplads på Kæmpestranden i Allinge.

Foran teltet samlede der sig hurtigt en forsamling på flere hundrede tilhørere. Aktiviteterne i naboteltene måtte vige for en stund, for der var kun plads til at stå stille.

Og da fangekoret faldt i med deres egne kompositioner, var det lige før, man fik en klump i halsen.

"Oh – så skænk os – dog Herre – en chance til – som kan vende vores skæbne på ny," lød deres version af omkvædet fra Verdis Fangekoret fra Nabucco.

Vores genboer på teltpladsen, Kræftens Bekæmpelse, kom efterfølgende over og sagde tak: "Det var den bedste oplevelse på Folkemødet," sagde de. Vi er enige og uddeler fem sherifstjerner.